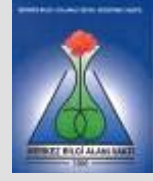

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI-1999

e Bülten

Aylık Elektronik Dergi

Sayı: 097

Ocak 2012

SEVGİLİ OKUYUCU DOSTLARIM

Değerli Enkarnasyondaşlarım..!

TEKÂMÜL ETMEKTE OLAN VARLIK, EVRENSEL UYUM VE TEKÂMÜL KANUNLARI DIŞINDA BİR ŞEY YAPAMAZ...

Gerek duyularımız vasıtasıyla algılanan ve akılla kavranabilen maddesel kâinatlarda, gerekse beş duyularımızla algılanamayan ve akılla kavranamayan ruhsal kâinatlarda mevcut olan şaşmaz düzeni, sonsuz sürekliliği, gelişimleri ve bir nefes alış verişi şeklindeki açılım ve kapanımları, Evrensel Tekâmül kanunları sağlamaktadır...

Kâinatların her zerresinde şaşmaz bir hassasiyetle geçerli olan ve ne yaparsak yapalım, Tekâmül Kanunları veya İlahi İrade Kanunları dediğimiz bu Kanunların dışında hiçbir şey yapamayız... Beşer varlıklarının asıl amacı, bu kanunları şuurluluk seviyeleri ölçüsünde açığa çıkarmak, uygulamaya çalışmaktır...

İşte bizler, beşer varlıkları olarak kâinatın en sorumlu işini yapmaktayız... Ve bu şekilde de, bütünü tekâmülü yolunda üzerimize düşeni gerçekleştirilmekteyiz...

Şunu kesinlikle bilmeliyiz ki; duyularımızla algılanan veya algılanamayan tüm kâinatlarda, tesadüfe, kendiliğindenliğe, başıbozukluğa katıyen yer yoktur...

"Oysaki bizler zannediyoruz ki; her şey dağınık bir şekilde önümüze serpiştirilmiş ve toplamamız istenmiş..."

"Katiyetle dağınıklık ve başıbozukluk yoktur... Her şey sistemler dâhilinde başlar ve yerini yenilerine bırakarak devam eder..."

KÂİNATLARDAKİ VARLIKLAR SAYISAL GÖRÜNSELER DE, İFADELERİ DAİMA ALANSALDIR...

Bizler beşer varlık olarak nasıl bir yapıya sahibiz..? "Eşref-i Mahlûk..." denilen insan, "Biz

ona nefsimizden üfledik..." denilen insan... Tek tek sayılabilen, görünen, dokunulan, boşlukta bir hacım, bir yer işgal eden insan...

Ruhun konsantrasyonundan imaje edilerek meydana gelmiş bir biyolojik yapı... Zaten ruhsal bir enerjinin tesiri altında hayatietini sürdürüyor... Bir de nefis ile donatılmış... Gelişimi, tekâmülü gereği bu Dünya Okulu aşamasından geçerken, maddeden gelen tüm etkileri kendi varlığında hissedebilme kabiliyeti ile de donatılmış... İşte Dünya beşeri...

Demek ki insanı her iki yönü ile ele almak gerekmektedir... Biri biyolojik (madde) yönü, diğeri ise enerjistik, ruhsal, alansal yönü... Varlığın mevcudiyeti, faaliyetleri, kapasitesi, tekâmülü (gelişimi) gibi tüm yeteneklerini bu iki yönü ile birlikte ele almak lazımdır... Bir kumaşın, bir kâğıdın önü ve arkası gibi birbirinden asla ayrılamayan, biri olmasa diğerrinin olamayacağı fakat hangi yönüne bakarsan o yönün algılanması gibi... Bu da, diğer yönün olmadığı anlamını taşımadığı gibi...

İşte insan bu iki yönüyle vardır... Bu iki yönüyle tesir alır, tesir verir... Bu iki yönüyle kapasitesini ortaya koyar... Ve bu iki yönüyle birden Tekâmül eder...

Birinci yönü yani biyolojik, maddesel yönü, asıl olan alansal yönüne hizmetten başka bir şey yapmaz... Süreklilik, asıl tekâmül, alansal yönündedir... Maddesel yön geçici bir vasıta özelliğinde, alansal gelişime ayak uydurmak zorundadır... Dolayısıyla o da maddi gelişimini yapar... Yani o da tekâmül eder... Mesela genetik gelişimler, fiziki kapasite artışları gibi...

Ancak tekâmüle asıl muhtaç olan yönümüz ruhsal, enerjistik, alansal yönümüzdür... Fiziksel yapımız ne kadar gelişirse gelişsin, gelişmemiş alansal yapı içerisinde hiçbir şey ifade etmez... Alansal gelişmeye, kendi

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

özümüzle olan hakiki bağlantımız, şuurluluğumuz sebep olmaktadır...

Bizler, Dünya fizik aleminin yatay tesirleri altında yani maddenin güdümü altında öyle kendimizden geçeriz ki, kendimizi sadece bedenden ibaret bir varlık zannederiz... Asıl olan varlığımızı, ruhsal tarafımızı tamamen unuturuz... Böylece bu ruhsal yönümüzün tezahürleri olan sevgi, şefkat, merhamet, sempati gibi moral ya da manevi değerlerimizin hiç farkında olmayız...

TEKÂMÜL, BİR REALİTEDE ÖLMEK. BİR ÜST REALİTEDE DOĞMAKTIR...

Bizler, tekâmül yolunda her an ölürlürüz... Her nefeste ölmek dirilmek demek, her an değişen anlayışlara sahip olmak, yeni idrakler edinmek demektir...

Mesela bizler, çevremizdeki yakınlarımızı, dostlarımızı neleri ile tanırız..? Tabi önce görünen fizik yapılarıyla, sonra görünmeyen düşünce ve anlayış biçimleriyle... Şimdi bu insanların zaman enerjisine tabi olarak yaşanan ve değişen fiziklerini bir kenara bırakalım... Anlayışlarındaki süratli değişim, esas olandır... Yaşam içerisindeki her fenomen, onların yeni yeni bilgilenmelerini, idraklenmelerini ve anlayışlarının sürekli değişmelerini temin etmektedir... Bu gelişime, insan, kendi özel çabasını da katarsa çok süratli anlayış değişiklikleri, gelişimleri elde eder... Sonra da bir bakarız ki, tanınmaz hale gelmiştir...

Yaşamımızda çok karşılaşıyoruz... Tanıdığımızı emin olduğumuz bir dostumuzun, belli bir süre sonra, hiç tanımadığımız yönleri açığa çıkar... Ve deriz ki, 25 yıllık arkadaşım ne kadar değişmiş... Kendisini tanıyamaz oldum... Evet doğrudur... Fizik yapısı aynı olan fakat farklı düşünen, farklı anlayışlara sahip bir arkadaşımız olmuştur... Belki ona uyum sağlar, yeni durumunu benimseriz... Belki de "onu

bunca yıl hiç tanıyamamışım" diyerek, terk ederiz...

Burada esas olan fizik yapı, fizik görüntü değildir... Esas olan, görünmeyen bölümdür...

Bir süre önce aynı düşünceleri, aynı anlayışları paylaştığımız, aynı zevki aldığımız bu insan, bizim için artık eski yerini koruyamaz... Yani görüntüsü aynı olmakla birlikte, bize yabancılaşmıştır... Farklı düşünen, farklı ortamlardan zevk alan, anlayışları farklı bir insan olmuştur... Yani fizik görüntüde eski, ancak görünmeyen özelliklerinde yepyeni bir insan... İşte realite değişikliği, realite farkları...

Fizik değişiklikler, daima telafi edilebilir... Ancak mantal, zihin değişiklikleri çok zor... Bu insan, düşünce tarzı ile, anlayış biçimleri ile, zevkleri ve haletleri ile, duygularını kontrol biçimi ile aynı kalsaydı fakat fiziki yapısında bir değişikliğe uğrasaydı, mesela, kolunu, bacağını kaybetmesi veya estetik ameliyatla burnunu, yüzünü mahvetmesi gibi... O zaman o bizim için eski arkadaş, eski dost kalabilirdi...

Demek ki, REALİTELER, esas olarak fizik yapıyı teşkil etmemektedir... Esas realite farkları, görünmeyen yönümüzdeki anlayış farklılıklarıdır...

Kalbimdeki Rabbimin Işığı; Kalbinizdeki Rabbimin Işığını selamlıyor...

"Artık, Yeryüzündeki En Kutsal Yer Benim Kalbidir..."

Diyebilmek ümidiyle...

Işığımızın Bilgi; Yolumuzun Sevgi; Hedefimizin Vazife olabilmesi dualarımla...

Vakıf Başkanı
Nurettin ERSOY

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

DIYOR Ki;

- **Kıyam etmek;** sadeleşmenin eşiğinde bulunan Dünya'nın, tesir etkileşimlerinin hat safhasını yaşamakta olduğunun; önceki periyotları daha hasarsız atlatarak, şu an bulunduğumuz periyoda kadar ulaşmış olduğunun; önceki periyotlardan Dünya sakinlerinin haberdar edilmiş olduğunun; bu periyodun diğer periyotlardan farkının, yaygın ve her alanda olduğunun, Dünya dışı etkileşimlerde geniş bir alanı tarar tarzda olduğunun yani operasyon sathı içerisinde sistemin diğer üyelerinin de mevcut olduğunun **bilincine varmaktır...** (MYP/C:221)

***

- **Kıyam etmek;** operasyon neticesinde, varlık bünyelerinden başlamak üzere, Dünya bünyesinde ve Sistem bünyesinde o ana kadar kullanıma açılmamış yeni alanlar kullanıma açılacak olduğunun yani sistemin bir değişik veçhesinin devreye girecek olduğunun; sarsılma, kayma, çökme ve yükselme zuhur ederken, her bir organın yerine yerleşecek olduğunun; ilke kapsamının genişleyecek, varlıksal iletişiminin gelişecek olduğunun; iki sınırın birleşecek olduğunun; Ateş'in yakmayacak, Su'yun ıslatmayacak, Hava ve Toprak'ın bir olacak olduğunun, bütün bu hadisatın şahidinin çok az olacak olduğunun **bilincine varmaktır...** (MYP/C:221)

***

- **Kıyam etmek;** yeni zürriyet sahiplerinin, Dünya'yı, kısa bir süre sonra yaşanacak diğer periyoda taşıyacaklar olduğunun; bundan önceki periyotta, taşta toprağa sıkıca yapışanların ayakta kaldıklarının; bu periyotta ise, bilenler'in ayakta kalacaklar olduğunun **bilincine varmaktır...** (MYP/C:221)

***

- **Kıyam etmek;** bilenlerin, mutlaka ayakta kalacaklar olduğunun; onların, odak ve cazibe noktaları olduklarının; periyotlardaki kargaşa'nın, onlar vasıtasıyla denge bulur ve düzenin yeni ahengini oluşturur olduğunun; onların, siklusun bekçileri olduklarının; her dönem belirir, birleşir, bir

olur olduklarının **bilincine varmaktır...** (MYP/C:221)

***

- **Kıyam etmek;** Yaradılış'ın, var olanın hâllihamur şekli olduğunun; düşünce'nin, kıyam olduğunun; düşünceye gelene kadar zaten her şeyin tamam olduğunun; bir eksiğin kıyam olduğunun; o'nun da düşünceyle tamam olduğunun **bilincine varmaktır...** (MYP/C:222)

***

- **Kıyam etmek;** varlığın, yaradılışla olan bağıını, düşünce köprüsünü kullanarak oluşturmaya çalıştığının; bunu aştığında, kendisi için hiç olanla karşılaştığının; oysa ki; o anda his yoluyla algıladığı ve o ana kadar hiç karşılaşmadığı için, onun için hiçlik vasfı taşımakta olduğunun **bilincine varmaktır...** (MYP/C:222)

***

- **Kıyam etmek;** Dünya üzerine, üst titreşimlerden varlıkların sürekli olarak enkarne olmakta olduklarının; bu enkarnasyonların tesir alanlarının, diğer varlıkları da içine alarak yükseltmek amacı gütmekte olduğunun **bilincine varmaktır...** (MYP/C:222)

***

- **Kıyam etmek;** önce, Zaman Enerjisi'nin varlığını iyice hissetmeye çalışmak gerektiğinin; ve kendimizi, O'nunla uyumlamamız gerektiğinin ve O'nunla hareket etmemiz gerektiğinin; enerjinin sonsuz gidişini hissetmemiz gerektiğinin; bunları yapabildiğimiz nispette anlamaya ve idrak etmeye başlayacak olduğumuzun **bilincine varmaktır...** (MYP/C:222)

***

- **Kıyam etmek;** Zaman Enerjisi'nin odaklandığı her zeminin, Merkez olduğunun; bizimle bütünleşenin, YARADAN olduğunu bilmemiz gerektiğinin; kurduğumuz ve kuracağımız alanlarla YARATMAYA devam etmemiz gerektiğinin bilincine varmaktır... (MYP/C:222)

***

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

3

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

YARADAN KAVRAMI HAKKINDA (26)

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

Kali Yuga çağı, ezoterik öğretilerde tam şu içinde bulunduğumuz çağın adıdır... Buna demir çağı da denir ezoterizmde... Kali Yuga çağının en büyük özelliği bilginin çok bereketli mevcudiyetidir... Çok bereketli bilgi var ama bu bilgiyi paylaşacak kimse yok... Böyle bir özelliği var Kali Yuga'nın... Bu binlerce yıl önceden beri gelen okült bir bilgidir... Bulunamayacak dendi hakikaten bugün de bunu yaşayanlar ve bu bilginin idrakinde olanlar deneyimliyorlar... Bulamıyoruz yani bilgiyi paylaşacak varlık bulmada güçlük çekiyoruz... Ama Kali Yuga yani Demir çağı sonrası çağda ki, Altın Çağ denilen bu çağa şu an gebeyiz... O çağın idrakini, sezgilerini küçük küçük alanlardanız... İşte o çağda vaat edilen ki, buna Merkez Yüce Plan tebliğlerinde müjde deniyor... Vaat, müjdedir... Bizim vaade ihtiyacımız yok, bizim ödüle, cezaya ihtiyacımız yok, biz müjde ile yolumuzu alıyoruz... İşte verilen müjde şu ki; altın çağda ise bu bilginin paylaşımı çok bereketli zeminlerde meydana gelecek, orada bu güçlük, bu sıkıntılı dönem, kendini çok daha üstün seviyeye bırakacak... Yeni bir tebligata başlayacağız bu akşam...

"Mantal tekâmülün sizlere doğru gelmekte olan ve adeta bir uzantı şeklinde ki versiyonunun hissiyatını, zihinlerinizin içindeki çökeltiyi bir çomak sokarak alt üst ettiğinizde meydana gelen bulanıklığı, verdiği allak bullaklık ile hissetmektedir..."

Bulanıklığın allak bullaklığı, üzerinizde oluşturduğu titreşimlerin frekans yüksekliği, hissedenler tarafından bir yangın şeklinde görülmekte... Her şeye rağmen, bazılarınızda elden geldiğince titreşimleri sakinleştirmek hevesini gütmektedirler...

Her durdurulan salınım yerini bir intifaya terk ederken, yaratılmış olan mesafeler ise o denli büyümektedir...

Mesafelerin açıklığı ürkütücü boyutlara ulaşma eğilimini daimi olarak göstermekte, sizler ise yatay tesirlerin cazibesine ve itelemesine kanarak, destekler tavrınızı devam ettirmeniz... Olmuş olan ve olabileceği ayıklamak, kendinize tertemiz bir zemin hazırlamak ve bu zemini tüm

varlığınız ile korumak zorunluluğunu artık fark etmek zamanı geldiğini, küçük çanların yerlerini teker teker büyük çana doğru bırakmakta olduğunu görmelisiniz..."

Akabinde hemen ötekine geçiyorum, üç gün ara ile gelmiş...

"Kimlerin istekleri ne doğrultuda ise, aldıkları cevaplar daima o istikameti göstermiştir... İstek kalitesi ile orantılı olarak gelişme gösteren bu durumun muhtevasını teşkil eden husus, adeta esas gayeyi de ortaya koymaktadır... Cehit gösterilmesi gereken vaziyetin işte burada meydana çıkması icap etmektedir... Arka arkaya bir zincir halinde açılmakta olan yolların hangisinin tali, hangisinin gerçek yol olduğunu kestirebilmek için ve görülebilinen en hakiki yolun ise sizleri çekmiş olduğu noktanın esas mahiyetinin ne olduğunu anlayabilmek, ondan sonra ise bu uğurda ortaya koyabileceklerinizi gözden geçirdikten sonradır ki, adımlarınızı ağır ve emin bir şekilde kullanabilirsiniz..."

Çekim sistemi, vakum, hayatın en küçük anından en büyük sona kadar her safhada uygulanmaktadır... Her an, sizi diğer bir ana doğru çekmektedir... Çekimin kontrol dışı olduğu barizdir... Orijinalitesi ise kendine has yoğunlaşmalar ve azalmalar olup, zaman zaman varlığını şiddet ile hissettirmesidir... Vakum sisteminin ihtiva ettiği enerji, zaman enerjisidir... Bu sistem, elastikiyet kanununun en önemli karkas sistemidir... Bir kanunun ayakta durabilmesi için daimi olarak karkas sistemleriyle desteklenmeye ihtiyacı vardır... fizik planda gayet şuursuz bir görüntü aldığı, fakat diğer boyutlara uzanıldıkça meselenin ulviyet prensiplerine dayalı bir şekilde gelişmekte olduğunu görmektesiniz... Meselenin zorlanmadan anlaşılabilirlik durumuna gelebilmesi için bütün kanunların yaratıcısının ve amacın düşünülmesi icap etmektedir...

Prensip kapılarının teker teker zorlanma zamanıdır... Yalnız dikkat edilecek husus, kapıları sırasıyla iyice açabilmek,

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

yoksa yarım yamalak açılan kapıların kanatları arasına sıkışıp kalmak değildir...”

Bu iki tebliği yukarının izni ile yardımıyla yorumlamaya çalışacağız...

“Mantal tekâmülün sizlere doğru gelmekte olan ve adeta bir uzantı şeklindeki versiyonunun hissiyatını, zihinlerinizin içindeki çökeltiyi bir çomak sokarak alt üst ettiğinizde meydana çıkan bulanıklığı verdiği allak bullaklık ile hissetmektedir...”

Şimdi bu cümleyi anlamaya çalışalım...

Demek ki, vakıf olduğumuz ve gün geçtikçe artan bir tesir etkisi altına giren bizler, tüm beşeriyet aslında, bizler deyince bu tebliğlerin belirli bir kişiye, gruba özel olmadığını başından beri vurgulamak istiyorum... Bunu bir kişi üzerine aldığınızda onda bir netice elde ediyorsunuz, bir guruba aldığınızda onda, ama bütün beşeriyete aldığınız anda da bir netice elde ediyorsunuz... Dolayısıyla globalizm veya global anlayışı elde etmek mümkün... Biz bunu, bütün beşeriyete, bir guruba veya şahsımız üzerine alacak şekilde anlamaya çalışalım...

“Mantal tekâmülün sizlere gelmekte olan ve adeta bir uzantı şeklindeki versiyonunun hissiyatını...”

Nasıl anlıyoruz bu hissiyatı..? Zihinlerinizin içindeki çökeltiyi bir çomak sokarak alt üst ettiğinizde meydana çıkan bulanıklık, bizde allak bullaklık şeklinde hissedilmekte...

Doğru, bu tesirler diyor, aslında sizlerde şifa oluşturuca, pansuman değil de tedavi edici vasıftadır... Aslında zihinlerinize sokulan bir çomağın çökeltileri sanki bir eriyik içerisinde çökeltmiş unsurları karıştırarak tekrardan o eriyik içerisine dağıtarak o eriyiğin vasfını, rengini tekrardan belirli bir vasfa getiriyor... Aynı bunun gibi zihinlerinize bir çomağın sokulmasıyla orada bulunan çökeltileri tekrardan alt üst edilmesi ve bizler de bu alt üstlüğü, bu bulanıklığı allak bullaklık şeklinde hissetmiş olduğumuz... Bizi bize tarif ediyor... Demek ki, burada mantal tekâmülün iki tane özelliği dikkat çekiyor... Birincisi, mantal tekâmül... Bizlere doğru gelmekte olan adeta bir uzantı şeklinde versiyonu yaşıyoruz... Bu çok önemli bir vasıf, demek ki buradaki mantal tekâmül bizim biyolojik bedenimizle algılayabildiğimiz fiziğe en yakın seviyedeki bir yüzey, bir satır, bir safha...

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

5

Fiziğe en yakın bir mantal tekâmülden söz ediyor burada... İşaret ettiği nokta bizlerin psişemizle, hatta beş duyumuzla ve duygularımızla algılayabildiğimiz seviyedeki mantal tekâmül... Bu mantal tekâmülün tarifini şöyle yapıyor; “Sizlere doğru yaklaşmış bir uzantı şeklindeki versiyon...” demek ki bunun bizlerden çok uzaklara giden uçsuz bucaksız bölümü de var... İşte burada varlığın sonsuzluğu, varlığın birliği anlayışına doğru bizi götüren bir şey yani mantal tekâmül deyince ne anlayacağız..? Benim bir mantal yapım var, bana ait, işte bu mantal yapının gelişimi inkişafı daha kapsam kazanması şeklinde anladığımız bu şeyi “O” tepeden inme anlatıyor...

Diyor ki; “Mantal tekâmülün sizlere doğru gelmekte olan...” bize doğru geliyor ve adeta bir uzantı şeklindeki versiyonunun hissiyatı yani bize doğru geliyor, uzanıyor o Rabbanî saha, o sonsuz olan Yaradan sahasındaki mantal tekâmül orada da var... Yani burada bize kadar uzanmış olan versiyonunun hissiyatına bizim dikkatimizi çekiyor... Yani fiziğe en yakın kesitinin hissiyatına dikkati çekerken, bunun aslında sonsuzdan uzanan bir versiyon olduğunu ve mantal tekâmülün orayı da ilgilendirdiğini dile getiriyor...

Burada şimdi biraz çizmeyi aşıcı anlayışların hissiyatını hissetmemiz lazım... Nedir bu..? Mantal tekâmülün bizlerdeki zorunluluğu, gerekliliği ve hissiyatı, Rabbin sonsuz bünyesinde de aynı... Oranın da mantal tekâmüle ihtiyacı var... Yaradan da bir mantal tekâmül ihtiyacında... Burada mantalın ne olduğunun daha sonraki yorumlarda kendiliğinden kavrayacağız sanıyorum... Şimdi burada unsur ne..? Uzanan bir uzantı geliyor, bir versiyon olarak benim zavallı mantalimde ve tekâmüle ihtiyacı var... Onun hissiyatı allak bullaklık şeklinde hissediliyor... Bunun uzanan sonsuz sahadan gelen bir versiyon olduğunu düşünürsek, orası da aynı tekâmülün ihtiyacında, muhtaciyetinde...

Yaradan’ın tekâmüle muhtaç olduğu fikri, bizdeki zihin kirliliği yaratan Yaradan anlayışımıza biraz hanel getirici gibi algılanabilir... Yaradan’ın tekâmülümüze, Yaradan’ın gelişmemize ihtiyacı var... O bize bütün semavi bilgilerle, hatta hatta felsefenin bir bölümüm ile geleneklere de dayalı olan bir sürü öğretilerde O’nun mükemmel olduğu, O’nun bir

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

gelişime ihtiyacı olmayacak kadar üstün, sonsuz, mükemmel olduğu söylendi dediğinizde haklısınız... Bu zihinlerinize ve düşüncelerinize konulmuş olan bu sınır olduğu için... Ama meseleye şöyle bakıyoruz..? Mesele buradaki Yaradan'ın tekâmülümüze ihtiyacı olduğu fikri veya cümlesi aslında Yaradan'a hanel getirici değildir... O'nun, üstün, sonsuz ve bütün ihtimalleri içerisinde barındıran vasfını ortaya koyan bir ifadedir... Çünkü bakınız yine Merkez Yüze Plan tebliğlerinde sırası geldiğinde değineceğiz, diyor ki; Yaradan enerji, üstün enerji, yüksek enerji yani Tanrı, sonsuz imkânları, sonsuz ihtimalleri, sonsuz olasılıkları, sonsuz mekânlarda, sonsuz zamanlarda, sonsuz çeşitlemelere tabi tutabilen bir vasıftır...

Eğer biz Yaradan'ın Merkez Yüce Plan'ın ifade ettiği bu vasıfları görmez, 'O' mükemmeldir dediğimizde, bizce mükemmel olmama ihtimalini O'nun dışına koyarız... O'nun sonsuz ve bütün ihtimalleri barındırma özelliği hanel görür, zarar görür, kısır, sınırlı, sadece mükemmeliyet vasfına sahip, sonsuzluğunu yitirmiş bir Tanrı... Oysaki o sonsuz ihtimalleri barındırıyor... O aynı zamanda da mükemmel de değildir... Çünkü bizim beşeri şuurumuzun mükemmellik anlayışı O'nu değerlendirmekte kullanılamaz... Tanrı'nın yaratıp da mükemmel olmayan ne olabilir ki... O öylesine üstün, öylesine sonsuz ki, bize göre mükemmel olmayan da onun içinde, mükemmellikte o'nun içinde...

O, aynı zamanda sonsuz büyük fakat O aynı zamanda bir zerre... O, bizim beşeri zihniyetimizin özelliğinden dolayı, bu dualitenin tüm unsurlarını bünyesinde taşıyor... O hem iyi, hem de kötü... Bizim bu beşeri şuurumuzun kötü diye değerlendirdiği yanığı, O'nun bünyesindeki olasılıkların içerisinde var... Olan her şey O'nda var... Ama o'nun penceresinden bakabilen için ne iyi, ne de kötü... Ne mükemmel, ne de mükemmel değil... Sadece olan kutsaldır ve olan var O'nda... Ne iyi var, ne kötü...

Biz olanı, kendi zaafı, duygu dolu ve beşeri sabitleme bilgileri ile donanmış bu varlık yapımızdan geçirirken, o olanı kötü diye, iyi diye, hoş diye, nahoş diye yorumlamamız, bizim seviyemizin bir zaafından başka bir şey değildir... Çünkü bizim beşeri gözlüklerimizle, beşeri donanımlarımızın gözlüğü ile O'na baktığımızda görebildiğimiz yine dualiteden, illüzyonda öte bir şey değildir... Çünkü bizim

bütün donanımımız dualite ve illüzyona programlı... Parçalanmaya yönelik, daima bölen, kategorize eden ve parçalara ayırmaya hevesli lineer bir akıl ile donanmış olarak bunun ötesine geçmemiz mümkün değildir...

Dolayısıyla Tanrı'yı iyi, kötü, üstün, yüksek, en büyük gibi değerlendirmelere tabi tutmak doğru değildir... Sorun zihninize, aklınıza, senin en büyük anlayışın ne..? Dünyadan mı büyük..? Astrofizik alemde mi büyük..? Diye sorduğunuzda bir de bakıyorsunuz ki Tanrı'yı o kadar küçültmüşsünüz ki. O, en büyüktür sözcüğü ile... Çünkü bizim en büyük anlayışımız nedir ki..? Aklımızın, zihnimizin erebildiği, akılla kavranabilen, beş duyu ile algılanabilen bir alemde bulunan bizlerin büyüklük anlayışı ne olabilir ki..? Tanrı için en büyük dahi diyemeyiz... Çünkü algılayabildiğimiz kadarı ile ve karşılaştırma yaparak ancak varabileceğimiz sonuç budur...

Tanrı'yı ne ile karşılaştırabilirsiniz ki; O'nun, karşılaştırdıklarınızdan en büyüğü olduğunu veya ne ile kıyaslayabilirsiniz ki; O'nun, kıyasladıklarınızdan en iyi olduğunu söyleyebilirsiniz... Olmaz böyle bir kıyas... Çünkü kıyas edebileceğimiz her şey onun bünyesine ait... Zaten O... Ayrı bir şey yok ki, kıyas edebilelim...

Kıyaslık, iki farklı ve ayrı üyenin birbiriyle karşılaştırılmasıdır... Bunda ayrılık yok ki... Tek olan bir şey var... "Kıyaslanamaz..." Niye..? Çünkü O'nun dışında bir şey yok ki, O'nunla kıyaslayayım... Kıyaslanamaz... O'na bir özellik, bir sıfat atfetmeden değil, kıyaslanamayacak kadar kadar büyük, kıyaslanamayacak kadar güzel, kıyaslanamayacak kadar affedici değil... O'ndan başka bir şey yok ki kıyaslayayım... Kıyaslamak için elimin altındaki her şey zaten 'O'... O'ndan başka bir şey yok... Evet, tek söyleyebileceğimiz, Tanrı kıyaslanmaz... Kıyaslayamayacağım bir unsurun vasıflarını ben sayamam... Çünkü sayabilmem için kıyaslamam lazım... Dolayısıyla susmam lazım...

Tanrı'yı en derin idrak etmek, O'nun hakkında hiçbir şey söyleyememeyi getirir... Bütün yaratılmış olanı bünyesinde taşıyor ve yarattığı her şeyin de bünyesine sığabiliyor...

Ben alemlere sığmam ama bir müminin kalbine sığarım diyen Yaradan'ımızın hakkında

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

ne söyleyebiliriz ki, O'nu daha değerli kılsın... O'nun buna ihtiyacı var mı..? Bu tür söylemler ancak bizim egomuzu doyurur ki, çok üstün bir Yaradan'ın kulu olmaktan dolayı kendimizi iyi hissederiz...

Zihinlerimize çomak böyle giriyor... Çünkü zihinlerimiz, bizim, bağımlılık, sabitlenme bilgimize veya programımıza, egomuza, nefsimize hizmet etmek üzere programlanmış bir mekanizmadır... Bunun için zihnimize imaje ederek yarattığımız her şey gibi Yaradan'ımız da illüzyondur...

Yaradan, zihinle kurgulanarak değil, yürekte hissedilerek idrak edilebilir... Yaradan'ımızı idrak etmek kadar şifa yoktur...

“Şifa, Kalpten vurulanı bulur...”

Akıl melekesine sahip olan bizler, zihinlerimizdeki çökeltileri çomak sokup karıştırmadıkça, Hakikat'le temas edemeyiz... Bunu becerebilme konusunda dahi zorluk içerisinde olduğumuz kesindir...

(Devam Edecek)

BİLGİ ENERJİSİ HAKKINDA (32)

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

“Bu an içerisinde, bir önceki şuurdan yeni bir şuur alanına doğru geçiş vardır...”

İşte bu kıyamettir, kıyamdır, uyanıştır, ayağa kalkıştır... Herkes kendi kapasitesinde bunu yaşıyor... Bu kapı, tek kapı değil... Belki Dünya beşerinin tümünün hepsine ait bir kapısı var, böyle düşünün... Her realitenin demiyorum, her varlığın kendine ait kapısı var... Herkes kapasitesi oranında kendi kapısından geçecek, kıyamet böyle bir şey... Ve ne geçilen mekân herkesin bulunduğu tek bir mekân, ne de kapı tek bir kapı... Bireysel olarak kıyameti böyle anlamak lazım...

“Şuur açılmaları esnasında mutlaka deformasyon görülür” diyor...

Eğer biz bu alanda şuurlanma yönünde hamleler yapıyorsak ve bu alanın bilgisi, bu alanın tesiri ve bu alanın manevi mahiyeti bizlerde şuurlanma meydana getiriyorsa, biliniz ki, hepimiz deforme oluyoruz... Yani bu alana girmeden önceki varlık formasyonumuzun değişmeye başladığını, yeni bir formasyona doğru gittiğini hissediyoruz... Bunu bilinçli veya bilinçsiz yaşıyoruz... Ne oluyor..? Kimimizde şaşkınlıklar oluşturuyor, kimimizde teşevvüşler oluşturuyor, kimimizde karmaşalar oluşturuyor, bazılarımız yok ben buna dayanamayacağım, eski statüme dönüyorum, bir süre ara veriyorum diyor ve gidiyor... Kimi kalıyor gibi...

“Elastikiyet ve uyumu birlikte var olduğu bu sahalar, varlığın kapasitesine bağlı olarak bazen diğer şuur alanı ile girdiği alış veriş vasıtası ile değişik yönlerde kayarak

deformasyondan ziyade dejenerasyon bölgeler haline alırlar...”

Demek ki; bu geçiş esnasında en büyük tehlikemiz deformasyonun dejenerasyona dönüşmesi... Bizler bunu yaşayacağız, yaşamaktayız ve daha da derin yaşayacağız... Ne olacak..? Burada temas eden varlıkların deforme olma yani bir şuurdan bir üst şuura geçiş anlarında kontrol elden kaçarsa, hat safhada dejenerasyonlar yaşarız... Bu ne demektir..? Varlık tamamen kendi orijinalitesini elden geçirir... Yani varlıkta şuur açılımı aslında deformasyondan dejenerasyona dönme ihtimalinden dolayı, çok fazla da arzu edilen bir gelişme değildir...

“Diğer şuur yansımalarını kendi alanı içerisine alır ve esas orijinal mahiyetini bulandırır...”

Diğer şuur yansımaları diye bir kavram var... Ben eğer orijinal şuur formasyonumu gevşettim, oradan ayrılıyorum, yepyeni bir şuur, anlayış, kapsamlı, idrakli bir sahaya doğru geçerken, bana bu sahanın dışından şuur yansımaları olur... Nedir bunlar..? Eleştiriler başlar, benim bir tür yaptığının yanlışlığını bana gösteren şuur yansımaları başlar... Sen ne yapıyorsun, oraya gidip de ne yapıyorsun, mutat hayatını kilitledin, bizimle içki içmeye gelmiyorsun, pikniğe gelmiyorsun, artık bunlardan tat almıyorsun, hayatını bambaşka bir şekle değiştirdin, deforme oldun, bu yaptığın doğru değil, bırak oraları gel buraya gibi diğer

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

7

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

şuur yansımalarını kendi alanı içerisine alır ve orijinal mahiyetini bulandırır...

“Bu noktada varlık otomatik olarak reaksiyon içerisine girer, kendi alanını dejeneren eden şuur alan veya alanlarını seri reaksiyonlarla iyice ön plana çıkartmaya çalışır adeta kendisi kendisine durumu göstererek aydınlığa kavuşmak ister...”

Bizim dejenerasyona uğrayacağımız nokta, bizim dışımızdan bizi eleştiren bizim yaptığımızı, kendi yapamadığı için yanlış yapıyorsun diyen şuur yansımalarıdır... Eğer bizler bunların etkisi altında kalırsak, buna iki cami arasında beynamaz kalmak denir... Yani mevcut statünü bırakmışsın, yeni bir statüye geçiyorsun, biri diyor ki, yapma ortada kaldın... İşte bu, Sırat'tır... Bu noktada bizlerin sağlam iperle, sağlam kazıklara bağlı olmamız lazım ki, bu dıştan gelen eleştirileri, kınamaları, yanlış yapıyorsun ifadelerini göğüsleyebilelim... Eğer yarım yamalak ve tüyle, kılla bağlı bir takım emniyet imkânları ile geçiyorsak, biz derhal yıkılırız...

“Burada varlık yalnız değildir, daima destekleyici mekanizmalarla beslenir...”

Rabbin, Rab özelliği varlık üzerinden hiç eksilmiyor... Bu durumda bile varlığa yardımlar geliyor... Aman diyor kayıyor varlık, nereye kayıyor deformasyondan dejenerasyona... Hâlbuki bunun deforme olup, Bir üst realiteye çıkması lazım... Yen bir form revize oluyor, varlık yeni bir form elde ediyor ve bu form buna göre bilgelik formudur, bu form buna göre aydınlanmış varlıktır, bu form buna göre Rabbe yolculuktur, kendini bilmedir, insan-ı kâmilliğe yolculuktur... Ama bunu yaparken bir tehlike, dejenerasyon...

“Dejeneratif alanların tutuculuk özelliği vardır... Bu alanlar kendisi ile temasa geçildiği anda derhal kendilerini çeşitlemeye tabi tutarlar... Yani her türlü cazibeye bürünerek yaklaşımda bulunana bünyesinde sürekli tutmaya çalışırlar... Zira bu dejenerasyon alanları şuur ve süreklilik arz ederler...”

Bunlar bilhassa çeldirici, buna dini literatürde şeytanın iğvası denir... Çeşitli kanallardan gelir siz tam realite atlarken cinsel kanalinizden veya ekonomik, maddi yönden sizi

yaralar, cezbeder... Önünüze işler çıkarır... Tam deforme olmuş varlık yani maddeye bağımlılık halinden, maddeyi kontrol edecek hale doğru, tam bilgiyi almış geçecek, maddeye hükmedecek, birdenbire şu deforme noktasında bir maddi imkân sunarlar, varlık dejenerasyona girer, maddeye boğulur, esas maksat ne oldu, iptal, erteleme, hele şunları bir garantiye alayım, değişirim, çok zor, tren gidiyor, süratli...

Deforme olmakta olan bir varlığın, o deformasyonuna ara vermesi kadar tehlikeli bir şey yoktur, bir daha yakalayamaz onu... Hazır rahmet gelmiş seni deforme ediyor, biraz uyum, biraz elastikiyet, biraz içsel destek, yeni ortama geç, buraya geçmek ne demektir biliyor musunuz..? Maddeye hâkim olmaktır buraya göre... Maddeye hakim olmak ne demektir..? Ne istersen Rabbin vereceği bir haldir... Artık onun bu deformasyonu değişime dönüştürdüğü için artık onun yoklukla, varlıkla, sağlıklı denemesine gerek kalmaz... Bütün bunların maksadı atlamayı temin etmektir... Farkındasızken, farkında hale gelmek... Bilmezken, bilir hale gelmek... Şuursuzken, şuurulu, idraksizken idrakli hale gelmek... Rabbe doğru yöneliş bunun adı...

“Zira bu alanlar şuurculuk ve süreklilik arz ederler besin kaynakları varlıkların kendileri ve onların alanları olduğu için büyüyerek hayatîyetlerini devam ettirirler...”

Bunların besin kaynakları bizleriz, dejenerasyon alanlarının...

“Bunların da, temas, öğütme, sindirme gibi vazifeleri vardır...”

Yani değişen varlığın deforme olma esnasında kapıldığı bu durumun ne vazifesi varmış..? Önce temas ediyor varlıkla, eğer varlık ona boyun eğerse, öğütme ve sindirme... Yani varlığı gelişimden ala koyuyor... Varlığı tekrar karanlığa, varlığı tekrar geri, hatta bunun da altına düşürüyor, eski statüsünün altına düşüyor varlık...

“Bazı varlıklar, bizatihi şuur alanlarının tümü ile katkıda buldukları bu alanlar içerisinde adeta erirler ve kendilerine yandaş bulabilmek için aşırı derecede çaba sarf ederler...”

Gerçek anlamda ölüm bu... Ölümün hakikati bu... Bir realiteden bir üst realiteye

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

geçerken, bu realiteye ait bütün hülasaları yok etme hali, ölümdür... Ölümsüzlük ise, önceki realitedeki tüm deneyim sonuçlarını, bir üst realite içerisine yaymaktır... Ölümsüzlük, böyle bir şey, bununla ilgilidir ama şu anki konumuzu karıştırmayın diye dışında tutalım...

Şimdi bakınız varlık ne yapıyor..? Değişim esnasında yani statüsünü bir üste çıkarma esnasında, deformasyona uğruyor... Kimin sayesinde..? Rabbin tesirleri ile temas ederken deforme oluyor...

Bazı varlıkları bizatihi şuur alanlarının tümü ile katkıda buldukları bu alanlar içerisinde şuur alanlarının tümü ile katkıda bulunuyorlar... Adeta eriyorlar... Tamamen kendini dejenerasyona kaptırıyorlar ve kendilerine yandaş bulabilmek için aşırı derecede çaba sarf ediyorlar...

“Asıl itibarıyla görünüşte farklı bir veche ifade ediyorsa da, bu çaba varlığın tekrar orijinal seviyesine doğru yapmak istediği hamleden ibarettir...”

Yandaş bulma çabası... Ben deforme oldum tekrar buraya döneyim buraya da geçemedim, buraya dönmek için dejenere oldu ya yandaş arıyor kendine gruplaşmalar başlıyor...

“Yani yandaşları gibi görünen bu varlıkları ön plana çıkarıyorlar tekrar varlığını fark edip var etme çabasını gösteriyorlar...”

Yani şuraya dönüşün çaresi yandaş bulmak... Biz aslında onları şöyle kabul ederiz; güçlenmek istiyor, ideolojisini veya reaksiyonunu neticeye vardırırsın, güçlü bir reaksiyon göstereceğini diye... Hayır kişi yandaş arıyor ve o kendi durumundaki yandaşın durumunu gözleyerek kendi durumunu açığa çıkartıp, fark edip eski statüme nasıl dönerim, ben yarı yolda kaldım diyor... Yani eskiden bir alt realitede idim ama bir formum vardı, benim bir orijinalitem vardı, yıllardır ben orada yaşam sürdürdüm, deneyim yaptım, şimdi yarı yolda kaldım... Ne üstteyim, ne alttayım, iki cami arasında beynamazım... Ne yapmak istiyor..? Geçemediği için, deformasyonu dejenere olduğu için, eski durumuna dönmenin yollarını arıyor... Hiç bozulmasaydım, eski durumum iyiydi diyor...

Böyle insanlarla ben çok karşılaştım... Dinlemek için geldiler, anlattık, gelişim nedir..?

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

9

Erkek çok hevesli, karısı öfkelenmişti... Benim bir yazlığım, bir kışlığım var, arabam var, ailem var bana yeter dedi... Değişmiş, gelişmiş, öte âlemmiş, şuurlanmamış, idraklenmemiş, bana ne dedi... Bana bunlar yeter dedi... Haklı, deforme olmaya gücü yok, değişmeye gücü yok... Eğer biz bunu deforme edersek, çok büyük sorumluluktur... Kime, neyi, ne kadar vereceğimizi bilmemiz lazım... Ne olur biliyor musunuz..? Dejenere olur... Mevcut olan o rahvet halindeki statüsünü de kaybedecek, yepyeni çok imkanlı, çok memnun kalacağı statüye de erişemez... O, bir ceht ister, ciddi bir efor ister, kolay değildir... Rabbe yönelmek, fedakârlık ister, feda edeceksin, egodan feda edeceksin, alışkanlıklarına dur diyeceksin... Kırk yıldır edinilmiş alışkanlıkları yok etmek kolay değil...

“Şuur, adeta petek tarzında yayılan odalardan ibarettir... Açılan şuur tekrar daralır fakat yayılan şuur bir daha daralmaz...”

Buralara girmeyelim... Şimdi dejenerasyon konusu bizim en çok maruz kalacağımız husus... Bu da nedir..? Genelde bu değişim esnasında deforme olan varlık, dejenerasyona doğru gittiğini anladığında reaksiyon gösterir... Kendisini deforme eden ve yeni bir statüye doğru hamlettiren merciiye karşı derhal tavır alır... Derhal onu eleştirmeye başlar ve der ki, o mercii benim için yeterli der, ben ondan daha üstünüm der, o mercii üzerinde tahakküm kurmak veya o mercii yerine geçmek gibi talepte bulunur... Ya da ciddi bir şekilde o mercii'nin yanlışlarının varsayımı içerisinde girer... Der ki, yıllardır bilgi neşrediyorlar ve bayağı yararlarını da görmedik değil ama iyi niyetlerinden şüphem var...

Sen yıllardır belki birkaç sefer bu deformasyonu bir üst statülere çıkartıp ilerlettin fakat bir noktaya geldin, orada tıkanıyorsun, işte bu tıkanmanın noktadaki reaksiyonun dejenerasyonu ifade ediyor... Ve bu dejenerasyon, tebliğde ifade edildiği üzere, başka şuurların o varlık üzerindeki etkisinden kaynaklanır... Yani dış şuurlardan gelen tesirler altında kalır varlık ve deforme esnasında yani statik bir durumda olmadığından dolayı o şuurun kapsamında tamam der olabilir... Bence aslında çok güveniyordum ama söylediğinde yabana atılmamalı bu tür dejenerasyonlar sadece

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

gidişatı yavaşlatır... Sağlam bir bilgi odağı bu tür dejenerasyonlara karşı durabilir ama neticede beşeri yapılarımız mevcut olduğunda, mutlaka bu konuda bir etkilenme bir çalkalanma ve alanın geneline yayılan bir dalgalanma meydana gelir... Onun için bizlerin bu değişim sürecini sürekli yaşayacak ve ona soyunmuş olan bizlerin mutlaka deformasyonlarımız esnasında dejenerasyonlara karşı çok sağlam bulunmamız lazım...

Peki dejenerasyonda mıyız, değil miyiz bunu nasıl anlayacağız..? Zor bir soru, bundaki ölçü, bundaki terazi, her varlığın elinde... Burada söyleyeceğim ölçüt şudur, içinize dönmek ve bu bağı düşey alımları güçlendirmek... Çünkü sizin dejenerasyonda olup olmadığınızı bu size ifade ediyor... Deformasyon, dejenerasyona dönüştü mü, dönüşmedi mi, bunun size ipucunu verecek olan, düşey alımlarınızdır... Başka hiçbir ölçütünüz yok, içinize döneceksiniz, gözünüzü kapatacaksınız, hatta yardım isteyeceksiniz... Ya Rabbi deyin veya başka bir şey deyin koşullandırma yok... Tek ve sonsuz olan, ondan

başka hiçbir şey olmayan, her şeyin onun içinde olduğu o tek olana hitap edin... "Ben şu anda hissediyorum ki, bir form değişikliği, bir değişime hamlettim, bu değişikliğe hamledeş esnasında bir sürü etki alıyorum dışardan... Annem, babam eleştiriyor, benim oraya gitmeme karşı çıkıyor... Öte taraftan materyalist düşünce diyor ki, siz deli misiniz, üç günlük ömrünüz var, gidiyorsunuz oraya, yemeden içmeden kesiliyorsunuz, televizyonu açıyorsunuz, kapatıyorsunuz, seyredemiyorsunuz, televoleleri, mankenleri, bunları takip etmiyorsun... Sen hayata küstün mü..?

Eğer hayat buysa, yaşam dediğin kıstasın buysa, ben öldüm diyeceksiniz onlara... Ben ölüyüm, ben o tele voleydeki hayatları takip etmek istemiyorum... Eğer yaşam buysa, beni öldü kabul edin, benim hayatım başka... Bunu diyemeyip de, ya hakikaten çok da karartık hayatımızı, arada bir de onlara bakmakta fayda var dediğinizde, biliniz ki daha o çizgiyi geçmeye hazır değilsiniz... Sizin burada daha deneyim tamamlamanız lazım...

(Devam edecek)

BAKIN BU AY NELER YAPTIK!

...

ETKİNLİKLERİMİZ

Vakfımızın tüm etkinlik ve programlarını www.mbavakfi.org.tr web sitemizden detaylı olarak görebilirsiniz.